

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1579/2024
28.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и др., због кривичног дела увреда из члана 170. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Николе Јелића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Стефана Тешановића, поднетим против правноснажних решења Основног суда у Сремској Митровици К 514/20 од 27.11.2023. године и Кв 354/24 од 30.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 28.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољени, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Николе Јелића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Стефана Тешановића, поднети против правноснажних решења Основног суда у Сремској Митровици К 514/20 од 27.11.2023. године и Кв 354/24 од 30.09.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сремској Митровици К 514/20 од 27.11.2023. године, приватном тужиоцу ВВ досуђени су трошкови кривичног поступка у износу од 561.620,00 динара, на име заступања од стране изабраног пуномоћника, адвоката Ивана Татића, који износ су окривљени АА и ББ обавезани да солидарно плате приватном тужиоцу у року од 60 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Сремској Митровици Кв 354/24 од 30.09.2024. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА и ББ изјављене против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели бранилац окривљене АА, адвокат Никола Јелић и бранилац окривљеног ББ, адвокат Стефан Тешановић, због повреде закона, коју у образложењу захтева опредељују истицањем битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 3) ЗКП и повреде одредбе члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијана решења и предмет

врати на поновно одлучивање и обавезе приватног тужиоца ВВ да сноси трошкове поступка пред овим судом.

Врховни суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ, су недозвољени.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим - другостепеним судом.

Браниоци окривљених АА и ББ, наводећи у образложењу поднетих захтева, да је приликом доношења другостепеног решења суд био непрописно састављен, као разлог њиховог подношења истичу битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 3) ЗКП.

У осталом делу захтева браниоци наводе да је побијаним решењима повређена одредба члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, међутим, у вези са тим, не указују на повреду неког права приликом примене одредаба о трошковима поступка, већ износе сопствено мишљење и оспоравају закључке суда у погледу трошкова који су досуђени приватном тужиоцу ВВ, а који се имају сматрати нужним, што представља чињенично, а не правно питање, односно повреду из члана 440. ЗКП.

Поред овога, бранилац окривљеног ББ у захтеву указује на повреду одредбе члана 431. ЗКП, истицањем да је изреци првостепеног решења, матични број овог окривљеног, погрешно означен.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 3) ЗКП и повреде одредби чланова 431. и 440. ЗКП, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих је окривљеном преко браниоца дозвољено подношење овог ванредног правног лека, Врховни суд је поднете захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ, оценио као недозвољене.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић